יום א', **ט' בחשון** תשס"ה (**24** באוקטובר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

שבוע שמח ושבוע טוב!

אמש, במוצאי שבת פרשת "**לך-לך**", אור ליום **ט' בחשון**, יצאו עם ישראל בהמוניהם מבתי הכנסיות לברך את הלבנה. מנהג זה – **ברכת הלבנה** או **קידוש הלבנה**, כפי שהוא נקרא בעדות השונות – מתקיים פעם בחודש כעבור 72 שעות לפחות אחרי שנולדה הלבנה מחדש ונמשך עד אמצע החודש. בירושלים יש שמזדרזים לברך במועד המוקדם ככל האפשר, רוב האשכנזים מחכים עד לליל הרביעי אחרי "המולד", ואילו עדות המזרח מחכים עד שיעברו 7 ימים תמימים – וכולם מחכים למוצאי שבת דווקא, כי ב"רוב עם הדרת המלך!" נוסח הברכה כבר בא בגמרא [סנהדרין מ"ב:] – "ברוך ... אשר במאמרו ברא שחקים וברוח פיו כל צבאם, חוק וזמן נתן להם שלא ישנו את תפקידם... ברוך אתה ה' מחדש חודשים." לברכה נתווספו במרוצת הזמן עוד פסוקים ומזמורים שונים. מזכירים את "דוד מלך ישראל חי וקיים", שהיה לסימן בין חכמי ישראל שמסרו נפשם על קידוש החודש בימי גזירות ופורענות וכזכר לנשיאים המוסמכים שבאו מבית דוד. לאחר ברכת הלבנה אומרים תפילת "**עלינו**" שכל עיקרה הודאה לה' בורא כל, ולא ייראה חלילה כמי שעובד ללבנה. לברכת הלבנה חשיבות מרובה עד שאמרו: "כל המברך על החודש בזמנו כאילו מקבל פני השכינה!" אף נתקבל בעם כי מי שמברך על הלבנה לא ימות אותו חודש במיתה משונה. [לקסיקון מן המסד ליהדות ולציונות]

המצוה לקדש את החודש היא המצוה הראשונה שנצטוו בה עם ישראל בתור עם עוד טרם היציאה ממצרים: "ויאמר ה' אל משה ואל אהרון בארץ מצרים לאמור. **החודש הזה** [=ניסן] **לכם ראש חודשים, ראשון הוא לכם לחודשי השנה.**" [שמות י"ב 1-2]
"**החודש הזה לכם**" – עד שלא הוציא הקב"ה את ישראל ממצרים, ברמז הודיע להם שאין המלכות באה (שקעה) להם עד 30 דור. **החודש הוא 30 יום, ומלכות שלכם 30 דור**. הלבנה בראשון של ניסן מתחלת להאיר, וכל שהיא הולכת מאירה עד ט"ו ימים, ודיסקוס שלה מתמלא. ומ-ט"ו(15) עד ל'(30), אור שלה חסר, וב- 30 אינה נראית. כך ישראל, ט"ו דור **מאברהם** עד **שלמה**. כיוון שבא שלמה, נתמלא דיסקוס של לבנה; ומשם התחילו המלכים פוחתין והולכין (ט"ו דור). וכיוון שבא **צדקיהו** – חסר אורה של לבנה." [שמות רבה ט"ו]
ההתחדשות – סגולה היא לישראל שנתייחדו בה מכל האומות. לפיכך, ניתן חודש הירח לישראל, שיהו מונין בו תמיד ומברכין על התחדשותו, ומתברכין בהתחדשותם. אומות העולם מונין לפי החמה, שאין בה התחדשות, וישראל מונין לפי הלבנה שהיא מתמעטת ומתגדלת, ואולם תמיד מתחדשת. חודש הלבנה סימן הוא לישראל: אפילו אורם כהה כלפי אור החמה, אפילו אורם חסר – ובלבד שתהא להם התחדשות תמיד.
סגולת ההתחדשות שניתנה לישראל, היא היא עמידתו בעולם, והיא היא נצחו בימות העולם. אתה מוצא כל גויי הארצות עולים בשלבי הסולם של ימות עולם עד שמגיעים לשיאם. כיוון שמגיעים לשיאם, נופלים למטה ושוב אינם עולים. עד שנעלמים לגמרי. אבל ישראל אינו כן. כמולדו של הירח, אורו של ישראל שוב מאיר ובא, מאיר בגלותו ומאיר בארצו ומתחדש תמיד. "החודש הזה לכם" – ההתחדשות הזו היא תקפכם ותפארתכם לעד! [ספר התודעה]

"לדוד מזמור, לה' הארץ ומלואה, תבל ויושבי בה." [תהלים כ"ד 1]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **ראשון**
בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!
הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל